

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De mandatis Dei, & ijs qui ea non custodiunt. cap. x.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

D. IOANN. DAMASCENI

- Præceptū Domini fons vitæ. Qui diligūt legē, muro seipfos circūcingūt. **P**
Zach. 2. Hæc dicit Dominus, Si in viis meis ambulaueris, & præcepta mea custodieris,
 tu diiudicabis domum meam.
Esa. 55. Audite audientes me, & comedite bonum, & delectabitur in erassitudine ani-
 ma vestra.
Ecli. 19. Melior est homo qui minuitur, & deficiens sensu in timore, quàm qui abun-
 23. dat sensu, & transgreditur legem Altissimi. Nihil dulcius quàm operam dare
 32. mandatis Domini. Qui quærit legem, explebitur ea. Pone thesaurum tuum
 in mandatis Altissimi, & proderit tibi magis quàm aurum.
Mat. 7. Non omnis qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum cœlorum:
 sed qui facit voluntatem Patris mei qui in cœlis est. Quicumque audit sermo- **G**
 nes meos, & facit eos, similibo eum viro sapienti, qui ædificauit domum suam
 supra petram: & descendit pluuia, & venerunt flumina, & flauerunt venti, & in-
 cubuerunt in domum illam, & non cecidit. Fundata enim erat supra petram.
 12. Quicumque fecerit voluntatem Dei, hic frater meus, & soror, & mater est.
Io. 8. Qui ex Deo est, verba Dei audit. Si diligitis me, mandata mea seruate.
 14. Si quis diligit me, sermonem meum seruabit, & Pater meus diliget eum, & ad
 eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus.
1. Cor. 7. Circuncisio nihil est, & præputium: sed obseruatio mandatorum Dei.
1. Io. 3. Qui seruat mandata eius, in ipso manet, & ipse in eo.
Chryf. Quod in cithara cantu est ars, hoc in Dei legibus est operum demonstratio. **H**
Euagr. Quæcumque nobis Lege præcipiuntur, ea exequi necesse est. Atque ista tributi rationem
 obtinent. Quæ autem ab animi inductione atque instituto proficiuntur, vt *virginitas, ac*
secessus à mundo, dona sunt, ac xenij rationem habent. Xenium porrò non necessitate offer-
tur. Alioqui enim xenium non fuerit.

De mandatis Dei, & iis qui ea non custodiunt.

C A P. X.

Gen. 3.

VOCAVIT DEUS ADAM, & dixit ei: Adam ubi es? Qui ait:
 Vocem tuam audiui in paradiso: & timui, eo quòd nudus es-
 sem, & abscondi me. Cui dixit Dominus: Quis enim indica-
 uit tibi quòd nudus esses, nisi quòd ex ligno, de quo præce-
 peram tibi ne comederes, comedisti?

Leuit. 26.

Si non audieritis me, nec feceritis omnia mandata mea: si
 spreueritis leges meas, & iudicia mea contempseritis, vt non
 faciatis ea, quæ à me constituta sunt, immittam in vos anxietatem & scabiem, &
 auriginem. Visitabo vos in egestate & ardore, qui cõficiat oculos vestros, & con-
 sumat animas vestras. Frustra feretis semetem, quæ ab hostibus deuorabitur. Po-
 nam faciem meam contra vos, & corruetis coram hostibus vestris, & fugietis ne-
 mine persequente. Conteram insolentiam superbiæ vestræ. Et dabo vobis cœlum
 ferreum, & terram æneam. Et non dabit terra fructum suum. Et comedetis car- **K**
 nes filiorum vestrorum & filiarum vestrarum.

Deut. 27.

Maledictus homo, qui non permanet in sermonibus legis huius, nec eos ope-
 re perficit. Et dicet omnis populus, Amen.

23.

Maledictus eris in ciuitate, & maledictus in agro. Maledictum horreum tuum,
 & maledictæ reliquæ tuæ. Maledictus fructus ventris tui, & fructus terræ tuæ, ar-
 menta boum tuorum, & greges ouium tuarum. Maledictus eris ingrediens, & ma-
 ledictus egrediens. Mittet Dominus super te famem & esuriem, & increpationem
 in omnia opera tua, quæ tu facies: donec conterat te, & perdat velociter, propter
 adinuentiones tuas pessimas, in quibus reliquisti me. Adiungat tibi Dominus pe-
 stilentiam, donec consumat te de terra, ad quam ingrederis possidendam. Percu-
 tiat te

Atiat te Dominus egestate, febrī & frigore, ardore & æstu, & aëre corrupto ac rubigine, & persequatur donec pereas. Sit coelum, quod supra te est, æneum: & terra, quam calcas, ferrea. Det Dominus imbrem terræ tuæ puluerem, & de cœlo descendat super te cinis, donec conteraris. Tradat te Dominus corruentem ante hostes tuos. Per vnā viam egrediaris contra eos, & per septem fugias, & dispergaris per omnia regna terræ. litque cadauer tuum in escam cunctis volatilibus cœli, & bestiis terræ, & non sit qui abigat. Percutiat te Dominus vlcere Ægypti, & partem corporis, per quam stercora egeruntur, scabie quoque & prurigine: ita vt curari nequeas. Percutiat te Dominus amentia & cæcitate ac furore mētis, & palpes in meridie, sicut palpare solet cæcus in tenebris, & non dirigas vias tuas. **B**onique tempore calumniam sustineas, & opprimaris violentia, nec habeas qui liberet te. Vxorē accipias, & alius dormiat cum ea. Domum ædifices, & non habites in ea.

Dixit Samuel ad Saul: Nonne cū paruulus esses in oculis tuis, caput in tribubus Israhel factus es? vnxitque te Dominus in regem super Israhel, & misit te Dominus in viam, & ait, Vade, & interfice peccatores Amalec, & pugnabis contra eos vsque ad internecionem eorum. Quare ergo non audisti vocem Domini, sed versus ad prædam es, & fecisti malum in oculis Domini? Et ait Saul ad Samuelem: Quia audiui populum. 1. Reg. 15.

Et erit, quemadmodum dixit Dominus, & non audierunt eum: ita clamabunt, & non exaudiam eos, dicit Dominus. Factum est semen inobedientium in perditionem. Si audisses vocem meam, facta fuisset, vt flumen, pax tua, & iustitia tua tanquam fluctus maris. Zach. 7.

Dicent, Væ his qui legem reiiciunt. Qui legem reiicitis, timor & fouea & laqueus super vos. Esa. 24.

Omnis qui audit sermones meos, & non facit eos, similabitur viro stulto, qui ædificauit domum suam super arenam, & descendit pluuia, & venerunt flumina, & flauerunt venti, & incubuerunt in eam, & cecidit. Et facta est ruina domus illius magna. Mat. 7.

Qui sine lege peccauerunt, sine lege etiam peribunt: qui autem in lege peccauerunt, per legem iudicabuntur. Non enim auditores legis iusti sunt apud Deum, sed factores legis iustificabuntur. Rom. 2.

Estote factores legis, & non auditores tantum, fallentes vosmetipsos: quia si quis auditor est legis, & non factor, hic similis est viro considerati vultu natiuitatis suæ in speculo. Considerauit enim se, & abiit, & statim oblitus est qualis sit. Iac. 1.

Vidi hæc ego, Deique in omnibus rebus sapientiam admiratus sum. Porro cū bruta eam vim habeant, vt suæ saluti consulant, eamque tueantur, ac piscis etiam, quid ample- xari, quid fugere debeat, norit: quid dicemus nos, qui ratione ornati, & Lege eruditi, & sollicitationibus incitati, & Spiritu edocti sumus, & tamen piscibus rationis expertibus nos autem per voluptatem pecudibus congruentem vitam nostram consumimus. Piscis tor- maria peragrat, vt vtilitatem aliquā nanciscatur: quid dicturus es, qui in otio viuus? Otium enim flagitiose actionis initium est. Nec verò est quod amentiam qui squam causetur. Etenim naturalis ratio nobis insita est, quæ & coniunctionem cum bono, & auersionem ab iis, quæ perniciofa sunt, ostendit. Pisces Dei legi minime reluctantur: & nos homines salutaria documenta non sustinemus. Ne eo nomine pisces contempnas, quod & ratione, & voce careant. Tu enim his quoque à ratione alienior es, qui Creatoris edicto aduerseris. Basiliius
minus fu-
tura pro-
sticiunt
quam pis-
ces.
Otium, fla-
gitiorum
omni-
parens.

Impium est profiteri impossibilia esse, quæ Spiritus præcipit.

Admixtum est naturæ malum per eos, qui ab initio vitium admiserunt, ac per inobedientiam morbo aditum ad se aperuerunt. Cyrilli.

Res omnes conditæ Dei præcepto parent: solus homo, cuius causa cuncta facta sunt, contumacem se præbet.

Chrys. Qui patrem non imitantur, eos ille, cum patrem vocant, minime exaudit. Itaque cum F
certis notis ad Dominum accede: ac totum te ut filium amplectetur.

Iosephi. Qui Dei voluntatem sequuntur, nec ea, quae praeclare sancita sunt, violare audent, his
omnia ex sententia succedunt, ac beatitudinis premium a Deo proponitur. Quantum au-
tem ab accurata & diligenti eorum cura se remouent, tantum quoque difficilia eis sunt,
quae prona & facilia erant, ac quicquid boni facere student, in exitiales calamitates ipsis
vertitur.

De beatitudine: & quod nemo ante mortem beatus censeri debeat.

CAP. XI.

Ecli. 11.

NTE mortem ne beatum duxeris quenquam.

Basil.

Qui in vita versatur, beatus nondum praedicandus est, quia, quis exitus
futurus sit, non est exploratum. Qui autem munere suo plene perfunctus est,
atque irrefragabili fine vitam clausit, is demum tunc beatus dicitur.

*Nat. in
Terr.*

Ne te ante iactes, quam sit in portu ratis.
Perierunt multi iam propinqui littori.
Vado appulere, turbine acti, plurimi.
Mala exprobrare nemini, certa est salus.

De somniis.

CAP. XII.

Ecli. 34.

OMNIA extollunt imprudentes. Quasi qui apprehendit umbram, &
persequitur ventum: sic & qui attendit ad visa mendacia. Et sicut partu-
rientis, cor tuum phantasias patitur, nisi ab Altissimo fuerit emissa visi-
tatio. Ne dederis in illis cor tuum: multos enim errare fecerunt in somnia, & exci-
derunt sperantes in illis.

Vaticinia, & auguria, & infomnia, peccata sunt.

*Basil. Ho.
in mart.
Iulii.*

Solent plerumque species illae, quae animis nostris inter dormiendum obuersantur, diu-
narum curarum reliquiae esse. Nam qualia fuerint vitae nostrae studia & instituta, talia
quoque somnia esse necesse est.

De spe: & quod ea in Deo collocanda sit, non autem in humanis praesidiis.

CAP. XIII.

Job 27.

Psal. 5.

17.

19.

24.

25.

30.

31.

36.

56.

77. 117.

124.

145.

VI CONFIDIT in Domino, saluabitur.

Latentur omnes qui sperant in te: in aeternum exultabunt,
& habitabis in eis. Protector est omnium sperantium in se.

Hi in curribus, & hi in equis: nos autem in nomine Dei no-
stri sperauimus, &c. In te sperauerunt patres nostri: speraue-
runt, & tu liberaisti eos. Oculi mei semper ad Dominum:
quoniam ipse euellet de laqueo pedes meos. In Domino
sperans, non infirmabor. In ipso sperauit cor meum, & adiutus sum. In te
Domine speraui, non confundar in aeternum. Sperantem in Domino miseri-
cordia circundabit. Spera in Domino, & fac bonitatem, & inhabita terram, &c.

Reuela Domino viam tuam, & spera in eo, & ipse faciet. Iacta super Do-
minum curam tuam, & ipse te enutriet. Miserere mei, Domine, miserere mei:
quoniam in te confidit anima mea. In Deo speraui, non timebo quid faciat
mihi homo. Deduxit eos in spe, & non timuerunt. Melius est sperare in
Domino, quam sperare in homine. Qui confidunt in Domino, sicut mons
Sion, &c. Nolite confidere in principibus, neque in filiis hominum, in quibus
non est